

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: GOODSON

Όνομα: **GOODSON**

Επίθετο: **EZENAGU**

Ηλικία: **28**

Χώρα προέλευσης: **ΝΙΓΗΡΙΑ**

Ζει στην **Ιταλία** από το: **2013**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Goodson Ezenagu γεννήθηκε στο Alor της Νιγηρίας. Έχει μια νεότερη αδελφή και παρακολούθησε το δημοτικό σχολείο. Οι γονείς του πέθαναν ως αποτέλεσμα των συγκρούσεων μεταξύ των χωριών που συνορεύουν με την πόλη Alor. Ο Goodson ήταν μόλις 7 ετών τότε, έτσι αυτός και η αδελφή του μεγάλωσαν με τη γιαγιά τους και μια θεία από την πλευρά της μητέρας τους. Ο Goodson άρχισε να εργάζεται στην ηλικία των 12 ετών σε κατάστημα ρούχων στο Λάγος.

«...ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΜΟΥ ΟΠΛΟ ΗΤΑΝ ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΑ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΜΟΥ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ GOODSON

Οι γονείς Goodson, αγρότες, σκοτώθηκαν στο χωριό Agoleri, από μια ομάδα ανταρτών από την πόλη Umuleri. Οι συγκρούσεις ήταν συχνές μεταξύ χωριών

τόσο για εθνικά όσο και για οικονομικά ζητήματα. Ο Goodson αναφέρει ότι μια νύχτα μπήκαν στο σπίτι και με βίαιο τρόπο επιτέθηκαν και σκότωσαν τους γονείς του, κλέβοντας την παραγωγή τους και τα αγαθά τους. Από εκείνη την τραγική στιγμή, αυτός και η πεντάχρονη αδελφή του ζούσαν με τη γιαγιά τους, τη μητέρα της μητέρας τους, και επειδή δεν είχαν καθόλου οικονομικούς πόρους, δεν μπόρεσαν να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Μετά από ένα χρόνο ο Goodson πήγε να ζήσει μαζί με τη θεία του, από την πλευρά της μητέρας του, στην Onitsha όπου παρακολούθησε το δημοτικό σχολείο. Στην ηλικία των 12 ετών μετακόμισε στο Λάγος και βρήκε εργασία σε κατάστημα ρούχων.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΥΓΗ

Το 2011, ο Goodson πήγε στο Maiduguri, πρωτεύουσα του κράτους Borno, όπου εργάστηκε ως βοηθός σεφ σε εστιατόριο. Η ζωή ήταν πολύ δύσκολη. Έπρεπε να υπομείνει τον πόνο της απώλειας της οικογένειάς του και την ισχυρή τρομοκρατική παρουσία της Μποκοχαράμ. Τον Απρίλιο του 2013, μια σειρά επιθέσεων στην πόλη Baga, στο εσωτερικό του κράτους Borno, τον έκανε να διαφύγει και να κατευθυνθεί προς τη Λιβύη. Ο Goodson εργάστηκε στη Λιβύη ως ζωγράφος, υποφέροντας συχνά ρατσιστικές διακρίσεις, αλλά δεν ξεχνάει το στόχο του. Ήθελε να κερδίσει χρήματα για να πάει στην Ιταλία και να αιτηθεί ασύλου. Τον Αύγουστο του 2013, με την ελπίδα να ζήσει στην Ιταλία, επιβίβαστηκε σε ένα καράβι.

ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Goodson έφτασε στην ακτή τον Αύγουστο του 2013. Εντάχθηκε σε ένα πρόγραμμα έκτακτης ανάγκης που έτρεχε μία οργάνωση στην Περούτζια με την ονομασία *Arcosolidarietà*

Το μεγαλύτερο μου όπλο ήταν να εμπιστεύομαι τους ανθρώπους που γνώριζα στον δρόμο μου.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: GOODSON

Ora d'Aria. Είχε ενσωματωθεί εύκολα τόσο στη δομή υποδοχής όσο και στην κοινότητα. Η οργάνωση υπέβαλε αίτημα για χορήγηση ασύλου, αλλά απορρίφθηκε. Ο Goodson έκανε έφεση ενώπιον του Αστικού Δικαστηρίου στην Περούτζια και έλαβε το καθεστώς της επικουρικής προστασίας το 2015. Εν τω μεταξύ, εντάχθηκε σε ένα δεύτερο πρόγραμμα υποδοχής για πρόσφυγες, το SPRAR (*Protection System for Refugees and Asylum Seekers*), όπου συνέχισε να μελετά την ιταλική γλώσσα.

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο Goodson απέκτησε το καθεστώς επικουρικής προστασίας χάρη στην ένταξη του στο πρόγραμμα «SPRAR» και κατόρθωσε να βρει δουλειά στο εστιατόριο «Umbro» στην Περούτζια, ένα πολύ γνωστό χώρο πολιτιστικών και κοινωνικών εκδηλώσεων. Εργάζεται εκεί από το 2015 και όλο το προσωπικό τον σέβεται απόλυτα. Η δουλειά του στο εστιατόριο τον φέρνει σε επαφή με τους ντόπιους, δημιουργώντας ένα κοινωνικό δίκτυο και σημαντικές φιλίες που του επιτρέπουν να αντιμετωπίσει ευκολότερα το οδυνηρό του παρελθόν. Ζει μόνος του στην Περούτζια και συνεχίζει να παίζει ποδόσφαιρο όταν έχει ελεύθερο χρόνο. Εξακολουθεί να σκέφτεται τη Νιγηρία, αλλά επενδύει στη ζωή του στην Περούτζια.

Το μεγαλύτερο μου όπλο ήταν να εμπιστεύομαι τους ανθρώπους που γνώριζα στον δρόμο μου. Αυτό μου επέτρεψε να ανοιχτώ και να γνωρίσω τον «διαφορετικό άνθρωπο» χωρίς φόβο.

Αυτό μου επέτρεψε να ανοιχτώ και να γνωρίσω τον «διαφορετικό άνθρωπο» χωρίς φόβο.